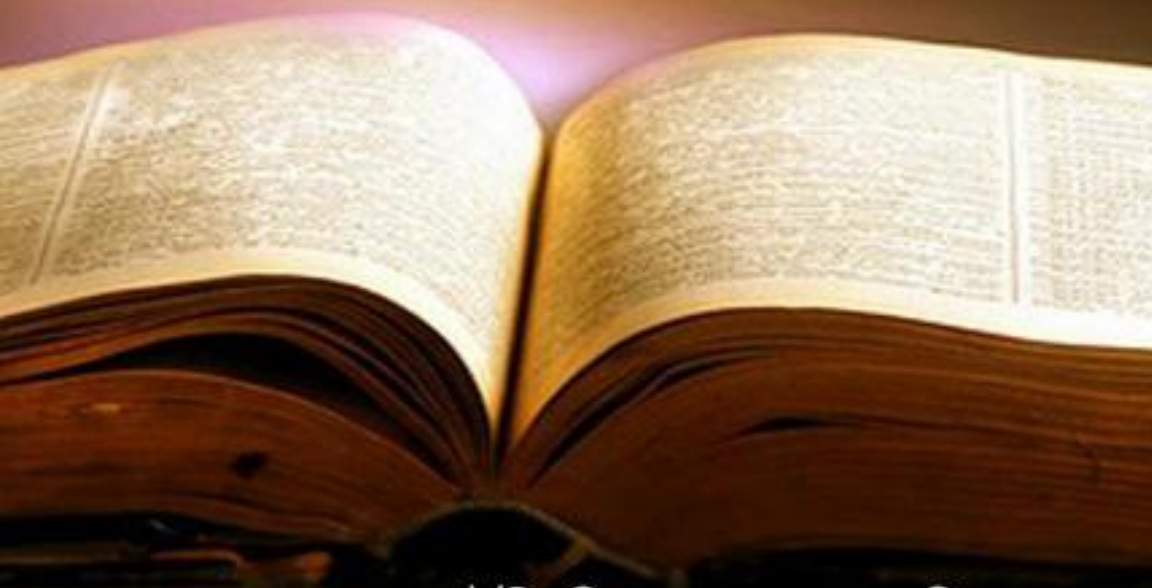

ਬਾਇਬਲ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾਵਾਂ

ਡਾਮੋਨਿਕ ਮਰਬਨਿਯੰਗ

ਬਾਇਬਲ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾਵਾਂ

ਡਾਮੋਨਿਕ ਮਰਬਨਿਯਾਂਗ

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਭੋਵਨ

ਬਾਇਬਲ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾਵਾਂ

© ਡਾਮੋਨਿਕ ਮਰਬਨਿਯਾਂਗ, 2013

Translation by Jai Singh

www.marbaniang.com

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਭੋਵਨ

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ

ਜਾਣ-ਪਹਿਚਾਣ
ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ
ਪਰਮੇਸ਼ਰ
ਯੀਸੂ ਮਸੀਹ
ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ
ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ
ਸ਼ਸ਼ਟਿ
ਸਵਰਗਦੂਤ
ਦੁਸ਼ਟਅਤਮਾਵਾਂ
ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਜ
ਮਨੁੱਖ
ਮੁਕਤੀ
ਕਲੀਸਿਆ (ਸੰਗਤ)
ਬਪਤੀਸਮਾ
ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ
ਬਾਇਬਲ
ਨਿਆਂ
ਸਵਰਗ ਦੂਤ
ਦਸ ਆਗਿਆਵਾਂ
ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਈ ਗਈ ਅਰਦਾਸ
ਅਰਦਾਸ ਕਰਣਾ
ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣਾ
ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਭੇਂਟ ਦੇਣਾ
ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧੰਨ ਕਹਿਣਾ
ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਿਯਮ
ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ

ਜਾਣ-ਪਹਿਚਾਣ

ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਕ ਜਾਣ-ਪਹਿਚਾਣ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਇਬਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਜਰੂਰੀ ਟੀਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਦਮਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹਨ। ਉੱਜ ਤਾਂ ਆਤਮਕ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬੇਹੱਦ ਢੂੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇੱਕ ਢੂੰਗਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਬਾਇਬਲ ਦੇ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਕਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੇਖਾ ਜਾਵੇ।

ਨਕਸ਼ਾ ਵਾਸਤਵਿਕ ਅਨੁਭਵ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਲਾਨਾ ਗੱਲ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਹੈ। ਉਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇਕ ਰੂਪਰੇਖਾ ਹੈ। ਜਿਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਸਿਖਨ ਵਾਲਾ ਇੰਨਾ ਤਾਂ ਜਾਣ ਜਾਵੇ ਕਿ ਰਸਤਾ ਕੀ ਹੈ। ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਝੂਠੀ ਬਹਕਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਓ। ਕਿਯੋਂਕਿ ਜੋ ਸਤ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੇਮ ਮੁਤਾਬਕ ਦੌੜ ਨੂੰ ਦੌੜਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਥੇ ਉਥੇ ਭਟਕਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਉਹ ਸਤ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਅਰੰਭਿਕ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਰੂਰੀ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਰਮਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਬੇ ਪੈਰ ਵਤ ਦੇ, ਚੀਕਣੀ ਚੁਪੜੀ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹਕਾਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ੀਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਇਬਲ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸ਼ਿਸ਼ਯ ਲੋਕ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਣਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਡਰ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਉਨਨਤੀ ਦਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਲੇਕਿਨ ਜਿਹੜੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੱਸੇ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ ਉਹ ਭੇਡੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੀ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਇਕ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਦਿਓ ਜਿਸਦੇ ਵਰਤੋਂ ਵੱਲੋਂ ਹਰ ਇਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਡਰ ਮਨਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਜਾਨ ਪਾਵਾਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਰੂਪੀ ਬੁਨਿਆਦ ਜਾਂ ਨੀਂਹ ਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਲੋਂ ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਰਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਭਟਕਾਨ ਵਾਲੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਤੁਫਾਨੀ ਹਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਲੋਂ ਡਿਗਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ।

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਅਧਯਇਨ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਓ। ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਟੀਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਖੋਲਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰਨਾ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਪਾਠ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਆਉਂਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਲਵੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੰਗਤ ਦੇ ਪਾਸਟਰ ਜਾਂ ਆਤਮਕ ਅਗੁਵਾ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੁਛ ਲਵੋ। ਹਰ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਆਯਤਾਂ ਕੀ ਕਿੱਥੇ ਉੱਤੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀ ਆਯਤਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਲਵੋ। ਜੇਕਰ ਲੋਡ ਪਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਥਲੈ ਪੈਨ ਤੋਂ ਲਾਇਨ ਖੀਚ ਲਵੋ ਜਾਂ ਮਰਕਰ ਪੈਨ ਤੋਂ ਮਾਰਕ ਕਰ ਲਵੋ ਅਤੇ ਉਸ ਆਯਤ ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਲਿਖ ਲਵੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਤਪਤ 1:1 ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਿਖਕੇ ਉਸਦੇ ਹੋਠਾਂ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ਲਿਖ ਲਵੋ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਰਹੂਗਾ ਕਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਕਿਥੇ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹੀ ਸਥਾਨ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਸਮਾਨ ਵਾਲੀ ਆਯਤ ਭੀ ਲਿਖ ਲਵੋ ਜਿਹੜੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲ ਪਾਉਗਾ ਕਿ ਇਸ ਆਯਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਿਹੜੀ ਆਯਤ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਸਥਾਨ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 33:27 ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਆਯਤ ਸਦੀਵ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਚਾਲ ਚਲਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਹਰ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦੂਖ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਲੋਕੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਲ ਚਲਣ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਜ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਣੇ ਅਤੇ ਰੰਗ ਕਿੱਤੇ ਹੋਏ ਫਲ ਪਏ ਸਨ (ਜਿਵੇਂ ਕੇਲ, ਸੇਬ, ਅਤੇ ਸੰਤਰਾ) ਜੋ ਵਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਦੇ ਲਗਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬਚਚੇ ਨੇ ਤਾਂ ਚੁੱਕਕੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਾ ਲਿਆ। ਲੇਕਿਨ ਫਲ ਜਿਵੇਂ ਵਿੱਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਕੋਈ ਫਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਮਾਹਿ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਜਾਣ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਬਚਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਤਮਕ ਚਾਲ ਚਲਣ ਵੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪਰਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਲੀਸਿਆ ਵਿਚ, ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਕਿਵੇਂ ਵਯਵਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਗਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਅਤਿ ਆਵਸ਼ਯਕ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਠ ਮਸੀਹ ਚਾਲ

ਚਲਣ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਪਾਠ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ
ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਇਹ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਪਾਓ ਅਤੇ
ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਚਨ, ਅਰਦਾਸ, ਅਰਾਧਨਾ, ਸੰਗਤ, ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ
ਉਂਨਤੀ ਕਰਦੇ ਜਾਓ।

ਬਾਇਬਲ ਦੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਉਤਪੱਤ; ਕੂਚ; ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ; ਗਿਣਤੀ; ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ; ਯਹੋਸ਼ੁਆ;
ਨਿਆਂਈਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ; ਰੂਥ; 1ਸਮੂਏਲ; 2ਸਮੂਏਲ; 1ਰਾਜਿਆਂ; 2ਰਾਜਿਆਂ;
1ਇਤਹਾਸ; 2ਇਤਹਾਸ; ਅਜ਼ਰਾ; ਨਹਮਾਯਾਹ; ਅਸਤਰ; ਅੱਯੂਬ; ਜ਼ਬੂਰ;
ਕਹਾਉਤਾਂ; ਉਪਦੇਸ਼ਕ; ਸਲੋਮਾਨ ਦਾ ਗੀਤ; ਯਸਾਯਾਹ; ਯਿਰਮਿਯਾਹ;
ਵਿਰਲਾਪ; ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ; ਦਾਨੀਏਲ; ਹੋਸ਼ੇਆ; ਯੋਏਲ; ਆਮੋਸ; ਓਬਦਯਾਹ;
ਯੂਨਾਹ; ਮੀਕਾਹ; ਨਹੂਮ; ਹਬਕੁਕ; ਸਫਨਾਯਾਹ; ਹੱਜਈ; ਜ਼ਕਰਯਾਹ;
ਮਲਾਕੀ;

ਮੱਤੀ; ਮਰਕੁਸ; ਲੂਕਾ; ਯੂਹੰਨਾ; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ; ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ; 1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ
ਨੂੰ; 2ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ; ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ; ਅਫਸੀਆਂ ਨੂੰ; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ;
ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਨੂੰ; 1ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਨੂੰ; 2ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਨੂੰ; 1ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ;
2ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ; ਤੀਤੁਸ ਨੂੰ; ਫਿਲੋਮੋਨ ਨੂੰ; ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ; ਯਾਕੂਬ;
1ਪਤਰਸ; 2ਪਤਰਸ; 1ਯੂਹੰਨਾ; 2ਯੂਹੰਨਾ; 3ਯੂਹੰਨਾ; ਯਹੂਦਾਹ; ਪਰਕਾਸ ਦੀ
ਪੋਥੀ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ

ਬਾਇਬਲ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜਗਤ ਦਾ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ਹੈ (ਉਤਪਤ 1:1) ਪੁਪਾਵਣਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ੍ਰਸ਼ਟਿ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਅੰਜਨਮ, ਅਨਾਦੀ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਹੈ (ਕੂਚ 15:18; ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 33:27) ਬਾਇਬਲ ਇਹ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਤਮਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 4:24)। ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਦ੍ਰਸ਼ਯ ਹੈ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:15; 1ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:17)। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਰ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹੈ (ਜਬੂਰ 139:7-10)। ਸਰਵਸਾਮਰਥੀ ਹੈ (ਮੱਤੀ 19:26)। ਅਤੇ ਸਰਵਗਿਆਨੀ ਹੈ (ਲੂਕਾ 12:2)।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਖੰਨਡ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਹ ਕਿ ਉਹਦੇ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ” ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਜਾਣਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ (ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 4:35)। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਦਾਤਾ ਹੈ (ਅੱਯੂਬ 33:4)। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਨਿਆ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਨਿਆਈ ਹੈ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹਰ ਸੋਚ, ਵਚਨ, ਅਤੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਆਂਤੀਮ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਹਿਸਾਬ ਲਵੇਗਾ (2ਪਤਰਸ 3:7)।

ਬਾਇਬਲ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੰਮੁਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡਰ, ਭਗਤੀ, ਪਾਪਾਂ ਵਲੋਂ ਮੁੜਣ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਕਰੇ (ਉਪਦੇਸ਼ਕ 12:13; ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 17:30)।

ਬਾਇਬਲ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 6:9; ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 17:29)। ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯਿਰਮਿਹਾ 31:3)। ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੈੜੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਚਲਦੇ ਜਿਸਦੇ ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ) ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ, ਕੀ ਕ੍ਰਿਸ ਉਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਦੰਡ ਨੂੰ ਸਹ ਕਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਾਹ ਬਣਾਏ। ਇਸਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਸਾਡਾ ਇਕ ਮਾਤਰ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 1:25)। ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਸਚਚੇ ਦਿਲੋਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਲੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਅਰਦਾਸ ਤੁਰੰਤ ਸੁੰਨ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਹਰੂਰੀ ਹਰ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਵਾਂਸ ਵਲੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਕਰੀਬ ਹੈ (ਜਬੂਰ 34:17; 130:1)। ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਲੋਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ”, ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਸੁਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਜਬੂਰ 103:12)। ਇਹ ਸਾਡੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ (ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ 2012 ਸਾਲਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ) ਦੇ ਉਸ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸਨੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜਗਤ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁਨਰੁਤਥਾਨ (ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਦ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਫਿਰ ਜੀ ਉਠ ਖੜਨਾ) ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਉਪਾਯ ਕੀਤਾ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ

ਬਾਇਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ (ਯਹੂਨਾਂ 3:16)। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ (ਇਬਰਾਨਿਆਂ 1:1,2) ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ (ਯਹੂਨਾਂ 1:1)। ਅਦਸ਼ਯ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ (ਕੁਲੁਸਿਆਂ 1:15)। ਉਹ ਅਜੰਨਮ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ “ਪੁਤਰ” ਵਲੋਂ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਜੰਨਮ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਉਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ; ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ (ਬ੍ਰਹਮ) ਤੋਂ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਕ (ਅਨੰਤ) ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ (ਯਹੂਨਾਂ 1:1)। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਚ ਇਕ ਹੀ ਮਾਤਰ ਬਿਚੋਲਾ ਹੈ (1ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:5)। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁੱਝ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਕੇਵਲ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਜਾਣ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਚ ਇਸ਼ਵਰਤਅਤਵ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ (ਕੁਲੁਸਿਆਂ 2:9; ਇਬਰਾਨਿਆਂ 1:3)। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਭਾ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣ ਨਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਜਗਤ ਦਾ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ਅਤੇ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ਹੈ (ਕੁਲੁਸਿਆਂ 1:16; ਇਬਰਾਨਿਆਂ 1:3)। ਯਿਸੂ ਜਗਤ ਦੇ ਬਨਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ (ਯਹੂਨਾਂ 1:1,2)। ਯਿਸੂ ਆਨੰਤ ਹੈ।

ਸਭ ਕੁਝ ਯੀਸ਼ੁ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਲਈ ਹੀ ਸਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ (ਕੁਲੁਸਿਆਂ 1:16)। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਸ਼ਟਿ ਵਿੱਚ ਪਲੇਠਾ (ਕੁਲੁਸਿਆਂ 1:15)। ਉਹ ਜਗਤ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਅਤੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਕਰਤਾ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਨਿਮਿਤ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਬਣਗਿਆ (ਯਹੂਨਾਂ 1:14)। ਕੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ ਚੁਕਾਯ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ

(ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:9-18)। ਉਹ ਮਰੇ ਹੋਇਆ ਵਿਚ ਫਿਰ ਜੀ ਉਠਿਆ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਸ਼ਟਿ ਦੇ ਰਾਜਯ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੀ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਿਕਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਜਯ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਹੋ ਜਾਓ। ਉਹ ਅੰਤਮ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜੀਵਿਤੋਂ ਅਤੇ ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਦਾ ਨਿਆਇ ਕਰਨ ਆਉਗਾ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:1)।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਦਾਂ

1. ਭਵਿੱਖਿਅਵਕਤਾ

ਮਰਕੁਸ 6:15; ਯਹੂਨਾਂ 4:19; 6:17

ਉਹ ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਜਾਂ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜ ਭਵਿੱਖਿਅਵਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

a. ਉਹ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ।

“ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ”
(ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 19:10)।

b. ਉਹ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ।

“ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਖੋਜ ਕਿਤੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁੱਢੇ ਹੀ ਵਲੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਖਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੋਨ ਵਾਲੀ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ” (ਪਤਰਸ 1:11)।

2. ਜਾਜਕ

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:14-16; 8:3

ਜਾਜਕ ਮਨੁੱਖ ਵਲੋਂ ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਭੇਂਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਿਅਵਕਤਾ ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਵਲੋਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਭਵਿੱਖਿਅਵਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਅਨਾਦਿਕਾਲ ਵਲੋਂ ਸਾਡਾ ਉੱਚ ਜਾਜਕ

ਹੋ ਕਿ ਆ ਗਿਆ; ਇਸਲਈ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਦੁਨਿਆ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।

a. ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾ।

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਜਾਜਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਬਣਨਾ ਪਿਆ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:14-16)।

b. ਉਹ ਵਿਚੋਲਾ ਬਣਿਆ।

ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਧਿਅਸਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮ 8:34; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 7:25)।

3. ਰਾਜਾ

ਜਬੂਰ 110:1-4; ਜ਼ਕਰਯਾਹ 6:13

a. ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਜਾ ਹੈ, (ਫਿਲਿਪੀਆਂ 2:10)।

ਸਵਾਮੀ, ਪਾਲਨਹਾਰਾ, ਰਖਿਅਕ, ਤਾਰਣਹਾਰਾ

b. ਅੁਹ ਨਿਆਈਰਾਜਾ ਹੈ (ਰੋਮ 2:16; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:1)।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ

ਬਾਇਬਲ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਨਾਮਾਂ ਵਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ” (ਉਤਪਤ 1:2), “ਸੱਤ ਦਾ ਆਤਮਾ” (ਯਹੂਨਾਂ 14:17), “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ” (ਲੂਕ 11:13), “ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਆਤਮਾ” (ਰੋਮ 1:4), ਅਤੇ “ਸਹਾਇਕ” (ਯਹੂਨਾਂ 14:26)। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਰੀ ਦੁਨਿਆਂ ਦਾ ਬਣਾਉਣ ਬਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਦਾਤਾ ਹੈ (ਅਜੂਬ 33:4; ਜਬੂਰ 104:30) ਉਹੀ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਇਬਲ ਦੀ ਲਿਖਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਰਨਾ ਦਿੱਤੀ (2ਪਤਰਸ 1:21)। ਉਹੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਵਰਦਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇਨੇ ਹਨ (1ਸਮੁਇਲ 10:10; ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਮ 10:38; 1ਕੁਰਿੰਥਿਆਂ 12)। ਉਹ ਆਤਮਕ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸੱਮਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਅਜੂਬ 32:8; ਅਸ਼ਾਯਾਹ 11:2)। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਮ 10:38; 1ਯਹੂਨਾਂ 2:27)।

ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਹਾਨ ਗਵਾਹ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਏ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰੁਤਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯਹੂਨਾਂ 15:26; 16:8)। ਉਹ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਯਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਸ (ਉਹ ਦੇ ਭਰੇ ਜਾਣ) ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਯ ਸਾਰੀ ਦੁਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਪਾਉਣਦੇ ਹਨ (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:8)।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤੀਸਮਾ

“ਬਪਤੀਸਮਾ” ਯੁਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਬਪਤੀਤੇ ਵਲੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਡੁਬਾਉਣਾ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭਾਡੀਆਂ ਜਾਂ ਕਪੜੇ ਨੂੰ ਡੁਬੋ ਕਰ ਧੋਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤੀਸਮਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਡੁਬਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਭਰਿਆ ਜਾਨਾ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਸਾਮਰਥ ਵਲੋਂ ਤਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪਹਿਲ ਅਨੁਭਵ ਪਾਂਦੇ ਹੈ। ਇਹ ਬਪਤੀਸਮਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:4; ਲੂਕ 24:49)।

ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਹਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38)।

ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਪਿਆਸਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵੇ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਦਾ ਸੋਤਾ ਹੋਵੇਗਾ (ਯਹੂਨਾਂ 7:38,39)।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣਗੇ ਤੱਦ ਅਸੀਂ ਸਾਮਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣਗੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗਵਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨੌਕ ਨੌਕ ਤੱਕ ਹੋਣਗੇ (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:8)।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤੀਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਖੁਦ ਹੈ (ਮੱਤੀ 3:11)।

ਨਵਾਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਲੋਕੀ ਪਵਿੱਤਰਆਤਮਾ ਵਲੋਂ ਭਰ ਗਏ ਤੱਦ ਅੰਨਯ ਅੰਨਯ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਰਦਾਸ ਕਰਣ ਲੱਗੇ (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:4; 10:46; 19:6)।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤੀਸਮਾ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦਸਲਾ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਲੋਂ ਭਰਪੂਰ ਹੋਕੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਚਲਣ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤ੍ਰਿਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਤ੍ਰਿਏਕ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪੁੱਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤਿੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਤ੍ਰਿਏਕ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸਲਈ ਕਯੋਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਤਯ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਨੰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ। ਸਤਯ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਣਕਾਰ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਸਰਵਗਿਆਨੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਸਰਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮੀ, ਪਿਆਰਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਆਨੰਦ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਸ਼, ਆਨੰਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। (ਬਿਬਸਥਾ ਸਾਰ 6:4; ਜਬੂਰ 2:7; ਇਬਰਾਨਿਆਂ 1:13; ਜਬੂਰ 68:18; ਯਸਾਯਾਹ 6:1-3; 9:6; ਉੱਤਪਤ 1:2; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:17; 1 ਕੁਰਿੰਥਿਆਂ 8:4-6; 1 ਪਤਰਸ 1:2; ਯਹੂਨਾਂ 1:17; ਫਿਲਿੱਪਿਆਂ 2:11; ਮੱਤੀ 3:16-17)।

ਸ੍ਰਸ਼ਟਿ

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਜਗਤ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਚਿਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰਸ਼ਟਿ ਛ: ਦਿੱਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ (ਉਤਪਤ 1; ਕੂਚ 20:11)। ਜਿਹੜੀ ਵਿੱ ਦਿਖਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅੱਜ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨ ਦਿਖਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੁੰਯ ਵਲੋਂ ਸਾਜਿਆ ਗਇਆਂ ਹਨ (ਇਬਰਾਨਿਆਂ 11:3)। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜਗਤ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਵਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸਾਰਵਭੋਮ ਇਚਛਾ ਨਾਲ ਜਗਤ ਦੀ ਸ੍ਰਸ਼ਟਿ ਕੀਤੀ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 4:11)। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਅੰਧਕਾਰ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੋਨੋਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ (ਯਸਾਯਾਹ 45:7; ਉੱਤਪਤ 1:3)। ਦੋਨਾਂ ਭੌਤਿਕ ਹਨ,

ਪਹਿਲਾ ਦੂੱਜੇ ਦੀ ਅਨੁਪਸਥਿਤੀਆ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰਸ਼ਟਿ ਕੀਤੀ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਜਗਤ ਦੀ ਸ੍ਰਸ਼ਟਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਾਡਾ ਚੀਜ਼ਾ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਹੈ (ਕੁਲੁਸਿਆਂ 1:16; ਅਫੀਸਿਆਂ 1:10)।

ਸਵਰਗਦੂਤ

ਸਵਰਗਦੂਤ ਅਮਰ ਸਵਰਗੀਏ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਨ ਜਿੰਹਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਬਣਾਇਆ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 19:10; 22:8,9; ਕੁਲੁਸਿਆਂ 2:18; ਲੂਕਾ 20:34-36)। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਇਬਰਾਨਿਆਂ 1:14)। ਉਹ ਅਲੈਗਿਕ ਅਤੇ ਅਨਗਿਣਤ ਹੈ (ਲੂਕਾ 20:34-35; ਦਾਨੀਏਲ 7:10; ਇਬਰਾਨਿਆਂ 12:22)। ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ। ਕਰੂਬ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬਗੀਚੀ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਉਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ (ਉਤਪਤ 3:24; ਕੂਚ 25:22 ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 28:13,14)। ਸੇਰਾਫ (ਅਰਥਾਤ “ਜਲਨ ਵਾਲੇ”) ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਯਸ਼ਾਇਆਹ 6:2,3 ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਵਰਗਦੂਤ ਦੋ ਹਨ, ਮੀਕਾਈਲ, ਜਿਹੜਾ ਯੋਧਕ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ (ਯਹੂਦਾ 1:9; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 12:7) ਅਤੇ ਜਿਬਰਾਈਲ, ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 1:19; ਦਾਨੀਏਲ 8:16; 9:21) ਸਵਰਗਦੂਤ “ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ” ਦੇ ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਵੀ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਥਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਉਪਸਥਾਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ (1ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:21)। ਸ਼ੈਤਾਨ, ਜਿਹੜਾ ਪਤਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਕਰੂਬ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਬਲਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਯ ਰਹੇ।

ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬੁੱਧੀ ਹੈ (2ਸਮੁਏਲ 14:17; 1ਪਤਰਸ 1:12), ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਜਬੂਰ 103:20), ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਹ ਬੜੇ ਆਦਰ ਅਤੇ ਭਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਨਹਮਾਯਾਹ 9:6; ਇਬਰਾਨਿਆਂ 1:6), ਉਹ ਦੀਨ ਹਨ (2ਪਤਰਸ 2:11), ਤਾਕਤਵਰ ਹਨ (ਜਬੂਰ 103:20), ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:10) ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਹੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੈ (ਇਬਰਾਨਿਆਂ 1:14; ਜਬੂਰ 103:20)।

ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ

ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਉਹ ਦੂਤ ਹੈ ਜਿੰਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੂਤ ਲੂਸਿਫਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਅਰਥਾਤ ਵਿਰੋਧੀ, ਪੁਰਾਨਾ ਅਜਗਰ, ਪਰਖਨੇਵਾਲਾ, ਦੁਸ਼ਟ, ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਹਾਕਿਮ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਏਸ਼ਿਵਰ, ਹਤਯਾਰਾ, ਅਤੇ ਝੂਠਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਯਸ਼ਾਯਾਹ 14:12-15; ਹਿਜ਼ਕਿਏਲ 28:12-19; ਯਹੂਨਾਂ 12:31; 2ਕੁਰਿਥੀਆਂ 4:4; ਮੱਤੀ 4:3; 1ਯਹੂਨਾਂ 5:19; ਯਹੂਨਾਂ 8:44)। ਇਸਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰੇਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਸਵਰਗਦੂਤ ਹੈ “ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਪਦ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ” (ਯਹੂਦਾ 6) ਉਹ ਗਿਰੇ ਹੋਏ ਸਵਰਗਦੂਤ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕਮਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:18)। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਣਦੇ ਹਨ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:7,8)। ਘਮੰਨਡੀ ਹਨ (1ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:6)। ਅਭਕਤੀ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ (ਅਫਸਿਆਂ 2:2)। ਕਰੂਰ ਹਨ (1ਪਤਰਸ 5:8)। ਦੋਸ਼ ਲਾਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ (ਅਜੂਬ 2:4) ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਪੀੜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 10:38; ਮਰਕੁਸ 9:25)। ਉਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਮੱਤੀ 8:16)। ਉਹ ਕਿਸੀ ਵਿ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚ ਘੁਸ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਲੂਕ 22:3)। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 5:3) ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਲੂਕ 8:33)।

ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿਛੇ ਚਲਦਾ ਪਿਆ ਹੈ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਭਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ (1ਕੁਰਿਥੀਆਂ 6:19; 10:21)।

ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਥਰਥਰਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਯਾਕੂਬ 2:19)। ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਨ (ਮੱਤੀ 8:29; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:10)। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਛੇ ਚਲਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਧੀਨ ਹੋ ਕਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰੋ (ਮਰਕੁਸ 16:17)।

ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ

1. ਹਰ ਇਕ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿਛੇ ਚਲਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ (ਮੱਤੀ 10:1,8; ਮਰਕੁਸ 16:17) ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਰੋਤ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਹੀ ਹੈ।
2. ਮਸੀਹ ਨੇ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢਿਆ (ਮੱਤੀ 12:28) ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪਰਿਪੂਰਣ ਚਾਲ ਚੱਲੀਏ (ਗਲਾਤਿਆਂ 5:25)।
3. ਅਰਦਾਸ, ਉਪਵਾਸ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਲਈ ਸੰਪੂਰਣ ਸਮਰਪਣ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 9:29; ਯਾਕੂਬ 4:7)।
4. ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1ਕੁਰਿੰਥਿਆਂ 12:10)।
5. ਉਸਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ (ਮਰਕੁਸ1:24) ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭਰਮਾਨੇ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ।
6. ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਤਾਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਕੱਢੀਏ (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਮ 16:18)।
7. ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਸਮਾਂ ਆਪਣੇ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ; ਤੁਸੀਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਰਦਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ; ਕਦੇ ਦਕੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਪਹਿਲਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ (ਮੱਤੀ 17:15; ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਮ 16:18)।
8. ਤੁਸੀਂ, ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿਓ ਜਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਉਹਦੇ ਵਚਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਜਿਹੜਾ ਸਾਮਰਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਉਥੇ ਹੈ (ਉਤਪਤ 3:1; ਮੱਤੀ 4:3-10)।
9. ਹਰ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਸਮਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਦਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਚਿਤ ਕਰੋ (1ਕੁਰਿੰਥਿਆਂ 14:33)।
10. ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤਾਬੀਜ਼ ਜਾਂ ਜਾਦੂ ਟੋਨੇ ਦੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਕਰੀਏ ਕਿਉਂਕਿ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋਗਾ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ

ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਤਾਕਤਾਂ ਲਈ ਗੜ੍ਹ
ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਮ 19:19)।

11. ਛੁਟਕਾਰੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਵਯਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਅੰਗੀਕਾਰ, ਮਨ
ਫਿਰਾਵ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਅਗੁਵਾਈ
ਕਰੀਏ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਵਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਦੇ ਆਉਦ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਦਸ਼ਾ
ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋ (ਮੱਤੀ 12:44,45) ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ
ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇਚਛਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਰਹਿਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (1ਯਹੂਨਾਂ
5:18)।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਜ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਜ ਉਹ ਰਾਜ ਹੈ ਜਿਸ ਉਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ
ਰਾਜਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਜਯ ਬਾਰੇ ਕਈ
ਭਵਿਖਵਾਨਿਆਂ ਮਿਲਦੀ ਪਈ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ
ਇਸ ਦੁਨਿਆਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਲੋਂ ਹੈ। ਦਾਨਿਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ
ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਬੁਕਦਨੇਸਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਪਣਾ
ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਦਾਨਿਏਲ ਨਬੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ। ਇਸ ਦਾ ਟੀਕਾ
ਅਸੀਂ ਦਾਨਿਏਲ 2 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨਿਏਲ ਇਹ ਸਮਝਾਂਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਮਹਾਨ ਸਾਮ੍ਰਾਜ ਆਣਗੇ ਜਿਸਦੇ ਬਾਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ
ਰਾਜ ਪ੍ਰਥਵੀ ਉੱਤੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੈ
ਕਿ ਇਹ ਚਾਰ ਰਾਜਯ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਾਮ੍ਰਾਜਯ, ਮੀਦ -ਫਾਰਸੀ ਸਾਮ੍ਰਾਜ, ਯੂਨਾਨੀ
ਸਾਮ੍ਰਾਜ, ਰੋਮੀ ਸਾਮ੍ਰਾਜਯ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਸਾਮ੍ਰਾਜ ਸਨ।

ਰੋਮੀ ਸਾਮ੍ਰਾਜਯ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਨਾਂ ਬਪਤੀਸਮਾਦਾਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ
ਮਸੀਹ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਕੀ ਸਵਰਗ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਜਯ ਨੇੜੇ ਹੈ।
ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲੀਆਂ ਵਲੋਂ ਅਰਦਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਗਣਾ
ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਜ ਆਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇਚਛਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ
ਪੂਰੀ ਹੋ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਤਾਂ ਇਹ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕੀ ਜੇਕਰ ਉਹ
ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਉਗਲ ਵਲੋਂ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ
ਰਾਜ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆ ਚੁੱਕਿਆ (ਲੂਕਾ 11:20)।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਜ ਦਾ ਆਣਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਵਲੋਂ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਨੀਂਹ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸਲਈ ਅੱਜ ਵੀ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਾਰੀ ਦੁਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੱਦ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੁਬਾਰਾ ਲੌਟ ਕਰ ਆਉਂਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆ ਕਰੂਗਾ। ਤੱਦ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਜ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰ ਆਵੇਗਾ (ਮੱਤੀ 24:14, 30-31)। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਵਲੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਤੁਰਦੇ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:14,15)।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਕੁੱਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ

1. ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
2. ਇਹ ਸਾਮਰਥ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ (1ਕੁਰਿੰਥਿਆਂ 4:20)।
3. ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕਤਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਰੋਮ 14:17)।
4. ਲਹੂ ਅਤੇ ਮਾਸ, ਅਰਥਾਤ ਆਦਮ ਦੀ ਔਲਾਦ, ਇਸਦੇ ਵਾਰਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦੇ। ਲੇਕਿਨ ਜਿਹੜਾ ਆਤਮਾ ਵਲੋਂ ਜੰਨਮਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਲੋਂ ਨਵਾਂ ਜੰਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਦਾ ਵਾਰਿਸ ਹੋਵੇਗਾ (1ਕੁਰਿੰਥਿਆਂ 15:50; ਯਹੂਨਾਂ 3:3)।
5. ਇਸ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਰਾਜ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਲੋਕੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਲਗਦੇ ਪਏ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਛਟਨੀ ਹੋਵੇਗੀ (ਮੱਤੀ 13:36-43, 47-50)।
6. ਇਸ ਸਮਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਰਾਈ ਦੇ ਦਾਣੇ ਵਰਗਾ ਦਿਸਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ (ਮੱਤੀ 13:31-32)।
7. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਲੂਕਾ 1:33)।

ਮਨੁੱਖ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਛੇਵੇਂ ਦਿਨ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ (ਉਤਪਤ 1:26-28)। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਸ਼ਟਿ ਉੱਤੇ ਹੁਕੂਮਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਜਬੂਰ 8:5; ਉਤਪਤ 1:28)। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ, ਵਯਕਤੀਤਵ ਅਤੇ ਆਤਮਕ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ, ਇਸਲਈ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਰੀਰ, ਪ੍ਰਾਣ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਹਨ (ਉਤਪਤ 2:7; ਅਯੂਬ 32:8; ਉਪਦੇਸ਼ਕ 11:5; 12:7; 1ਬੱਸਲੂਨਿਕਿਆਂ 5:23)। ਪਹਲਾ ਮਨੁੱਖ ਆਦਮ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਲੋਂ ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਇਸ ਦੁਨਿਆ ਵਿਚ ਆਇ (ਰੋਮ 5:12)। ਬਾਇਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਇਸਲਈ ਮੌਤ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਉਪਰ ਆਗਈ (ਰੋਮ 5:12)। ਇਹ ਮੌਤ ਤਿੰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ: ਆਤਮਕ ਮੌਤ (ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ), ਸ਼ਾਰੀਰਕ ਮੌਤ (ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਰੀਰ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਾ) ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮੌਤ (ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਦੰਨਡ) (ਅਫਸੀਆਂ 2:1; ਕੁਲੁੱਸਿਆਂ 1:21; ਰੋਮ 5:10; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:8)। ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ ਦੇ ਦੰਨਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਰਨਹਾਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਬਾਇਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ” ਅਰਥਾਤ ਨਵਾਂ ਜੰਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀ ਕੀਤੇ ਲੋਕੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਨਹੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (1ਕੁਰਿੰਥਿਆਂ 15:50)। ਇਸਲਈ, ਉਧਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਰਸਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਲੋਂ ਨਵਾਂ ਜੰਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣਾ ਹੀ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:5,6)। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਨਕੇ ਸਵਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੱਦ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਲੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਹੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਲੋਕ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਆਧੀਨ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹੈ (ਕੁਰਿੰਥਿਆਂ 4:4; ਅਫਸੀਆਂ 2:2; 1ਯੂਹੰਨਾ 5:19)।

ਮੁਕਤੀ

ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਲੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਮੇਮਣੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰੇ (ਯੂਹਨਾਂ 1:29)। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਅਤੇ ਵੱਖ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਦੇਹ ਸੀ (ਲੂਕਾ 1:35; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:5)। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਖਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਪਛਤਾਵੇ ਲਈ ਸਹਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪੂਰਾਨੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖਵਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (1ਪਤਰਸ 1:10,11)। ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਦੇਹਧਾਰਣ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਿਚੋਲਾ ਬੰਨ ਗਿਆ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਉਸ ਅਨੰਤ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਸਤਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:19; 20)। ਇਸ ਪਛਤਾਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁਤਥਾਨ (ਮੌਤ ਤੋਂ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠਨਾ) ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਰਾਸਤਾ ਹੈ (ਰੋਮ 5:10; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:3)।

ਜੇ ਲੋਕੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਇਸ ਦਾਨ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਏ ਰਹਾਂਗੇ ਅਤੇ “ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਲੋਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਹੋਕੇ ਅਨੰਤਤ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਦੰਨਡ ਪਾਣਗੇ” (1ਥਿਮੋਥੀ 2:16)। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਕਰਣਗੇ ਉਹ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਲੋਂ ਛੁੜਾਏ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਾਏ ਜਾਣਗੇ (ਕੁਲੁਸੀਆਂ 1:13) ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੰਗੀ ਵਾਰਿਸ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਯੂਹਨਾਂ 1:12; ਰੋਮ 8:17)।

ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਹਨ:

1. ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮਾਫੀ (ਅਫਸੀਆਂ 1:7)
2. ਧਰਮੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਨਾ (ਰੋਮ 4:25)
3. ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ (ਯੂਹਨਾਂ 3:16)
4. ਸ਼ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕਤਾ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:20)।
5. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (ਯੂਹਨਾਂ 1:12)
6. ਅਨੰਤ ਮਿਰਾਸ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:15)
7. ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ (ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ 2:38)
8. ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਵਾਂ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ (ਲੂਕਾ 10:19)
9. ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:22,23)
10. ਇਕ ਮਹਿਮਾ ਤੋਂ ਭਰਿਆ ਪੁਨਰੁਤਥਾਨ (1ਕੁਰਿੰਥਿਆਂ 15:51-54)

ਕਲੀਸਿਯਾ

ਕਲੀਸਿਯਾ (ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੰਗਤ) ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਸਮੁਦਾਏ ਹਨ। ਉਹ ਮੇਮਣੇ ਦੀ ਪਤਨਿ ਹੈ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:9; ਅਫਸੀਆਂ 5:25-27; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 19:7), ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ (1ਕੁਰਿੰਥਿਆਂ 12:27) ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਮੰਦਿਰ (1ਪਤਰਸ 2:5,6; ਅਫਸੀਆਂ 2:21,22; 1ਕੁਰਿੰਥਿਆਂ 3:16,17) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਯਾ “ਰਸੂਲਾਂ ਅਤੇ ਭਵਿੱਸ਼ਯਵਕਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੇਵ ਉੱਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪਤਥਰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਹੈ” ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ 2:20; 2ਪਤਰਸ 1:19-20)। ਕਲੀਸਿਯਾ ਸੰਗੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡੋ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:25)। ਕਲੀਸਿਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪਰਵਾਰ ਹੈ; ਇਸਲਈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ, ਸਹਿਯੋਗ, ਉਨਨਤੀ, ਅਤੇ ਫਲਦਾਇਕਤਾ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ 2:19; 1ਕੁਰਿੰਥਿਆਂ 1:10; ਯੂਹਨਾਂ 13:35; ਗਲਾਤੀਆਂ 6:1,2)। ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਸ਼ਵਕ ਅਤੇ ਸਥਾਨੀਏ ਦੋਨਾਂ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਉਂਨਨਤੀ ਲਈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲ, ਭਵਿੱਸ਼ਯਵਕਤਾ, ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ਕ, ਸਿਖਿਅਕ, ਅਤੇ ਪਾਸਵਾਨਾਂ ਨੂੰ

ਨਿਉਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਅਫਸੀਆਂ 4:11-12)। ਪਵਿਤਰ ਆਤਮਾ ਮਸੀਹ ਉਥੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਵਲੋਂ ਸੁਸੰਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹਨ ਕਿ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਉਨਨਤੀ ਹੋ (1ਕੁਰਿੰਥਿਆਂ 12)। ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਹਰ ਜਾਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇ, ਚੇਲਾ ਬਾਨਏ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਵਾਂ (ਮੱਤੀ 28:19-20)। ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਚਿੰਨ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਨੌਖਾ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 16:20; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:4)।

ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਦੋ ਨਿਯਮ ਹਨ ਪਾਣੀ ਦਾ ਬਪਤੀਸਮਾ (ਮੱਤੀ 28:19) ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ (1ਕੁਰਿੰਥਿਆਂ 11:23-29)।

ਬਪਤੀਸਮਾ

ਬਪਤੀਸਮਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ:

1. ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁਤਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਤੋਂ ਸਹਭਾਗੀ ਹੋਣਾ (ਰੋਮ 6:1-5)।
2. ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅੰਨਤ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਾਨਾ (ਰੋਮ 6:4)।
3. ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਣਾ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:27)।
4. ਮਸੀਹ ਦਾ ਸ਼ਿਸ਼ਯ ਬਣਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦਮ ਲੈਣਾ (ਮੱਤੀ 28:19)।

ਕੇਵਲ ਪਾਪਾਂ ਵਲੋਂ ਮਨ ਫਿਰਾਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕੀਂ ਹੀ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਪਤੀਸਮਾ ਲੈ ਸੱਕਦੇ ਹਨ (ਮਰਕੁਸ 16:16; ਮੱਤੀ 28:19)।

ਬਪਤੀਸਮਾ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਿਸ਼ਯਤਾ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਬਪਤੀਸਮਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਨਸਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਟਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ (ਲੂਕਾ 7:30)। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਭੀਸ਼ੇਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਪਾਵਾਂਗੇ (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 19:107; 10:45-48)।

“ਬਪਤੀਸਮਾ” ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਬਪਤੀਜੇ ਵਲੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਡੁਬਾਉਣਾ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭਾਡੀਆਂ ਜਾਂ ਕਪਡਾਂ ਨੂੰ ਡੁਬੋ ਕਰ ਧੋਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਾਣੀ ਦਾ ਬਪਤੀਸਮਾ ਵਿੱਚ ਬਪਤੀਸਮਾ ਨੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਗੀਤੀ ਵਲੋਂ ਡੁਬਾਕੇ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਲਈ ਮਰ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਲਈ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਪਤੀਸਮਾ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਦੁਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੌਟਕਰ ਆਉਂਣਗੇ। ਤੱਦ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਰ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਲਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਫਿਰ ਜੋ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬਾਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾ ਲਈ ਜਾਣਗੇ ਤਾਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਰਹੇ (1ਥੋਸਲੁਨਿਕੀਆਂ 4:16,17)।

ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ

ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਦੀ ਗੀਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਵੀਂ ਵਾਚਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ।

“ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਵਲੋਂ ਪਹੁੰਚੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਦੇਤੀ ਹੈ; ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਿਸ ਰਾਤ ਉਹ ਪਕੜਵਾਇਆ ਗਿਆ ਰੋਟੀ ਲਈ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦਰਦੇ ਉਸਨੂੰ ਤੋੜੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ; ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ: ਮੇਰੇ ਸਿਮਰਨ ਲਈ ਇਹੀ ਕੀਤਾ ਕਰੋ। ਇਸ ਗੀਤੀ ਵਲੋਂ ਉਸ ਨੇ ਬਿਆਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਟੋਰਾ ਵੀ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ; ਇਹ ਕਟੋਰਾ ਮੇਰੇ ਲੋਹੂ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਵਾਚਿਆ ਹੈ: ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਪੀਓ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸਿਮਰਨ ਲਈ ਇਹੀ ਕੀਤਾ ਕਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਤੂੰ ਇਹ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਟੋਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਏ, ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ” (1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:23-26)।

ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਕੌਣ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

1. ਉਹ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੈ; ਅਰਥਾਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਾਚਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹਭਾਗੀ ਹੈ।

2. ਉਹ ਜੋ ਸੱਮਝ ਵਿੱਚ ਬਚੱਚਾ ਨਹੀਂ ਵਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੀ ਸੱਮਝ ਰੱਖਦਾ ਹੋ (1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:8)।
3. ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਬਪਤੀਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਪਾਪਾਂ ਵਲੋਂ ਮਨ ਫਿਰਾਇਆ ਹੈ।
4. ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਰੀਤੀ ਵਲੋਂ ਮੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਹਭਾਗਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ!

ਬਾਈਬਲ

ਬਾਈਬਲ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਿਕਸ਼ਣ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ (1ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:15)। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਜਦਵਾਣੀ ਦੇ ਅਭੀਸ਼ੇਕ ਵਲੋਂ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:1; 2ਪਤਰਸ 1:20,21)। ਇਸਲਈ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਵਚਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (2ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:16)। ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸੱਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:10-16)।

ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਅਨਾਤਮਿਕ ਮਨੁੱਖ ਅਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੱਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਬਾਈਬਲ ਹੀ ਦੈਵੀਯ ਗਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਅਡੋਲ (ਗਲਤੀਆਂ। ਤ੍ਰਿਟਿ ਰਹਿਤ) ਸਰੋਤ ਹੈ ਜਿਹਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:6)।

ਬਾਈਬਲ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹਨਾਂ 5:29; ਗਲਾਤੀਆਂ 3:8); ਇਸਲਈ, ਇਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਵਿੱਖਜਦਵਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ” (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 19:10)। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਅਤੇ ਅਧਯਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹਨ (ਭਜਨ 1:2)। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦਾ ਤੋੜਨਾਂ ਮਰੋੜਨਾ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੁਜੀਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਜਾਂ ਉਸ ਵਲੋਂ ਕੱਢਣਾ ਸਖਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਜਾ ਬਿਲਕੁਲ ਮਨਾਹੀ ਹੈ (2ਪਤਰਸ 3:16; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:18; 19)।

ਨਿਆਂ

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਸਿੰਹਾਸਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਗਤ ਦੇ ਅੰਤਮ ਦਿਨ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸ ਅੰਤਮ ਦਿਨ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: ਮਤ ਤਯੱਗ, ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਯਦਵਕਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਧਨਾ, ਮਸੀਹ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਆਗਮਨ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਏਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਤੌਰ ਵਲੋਂ ਦੁਨਿਆ ਉੱਤਰ ਕਾਬੂ ਕਰੇਗਾ, ਲੜਾਈ, ਭੂਕੰਪ, ਆਕਾਲ, ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਵਧਨਾ, ਪੰਥਾਂ ਦਾ ਵਧਨਾ, ਅਤੇ ਆਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹ (ਮੱਤੀ 24)। ਇਸਦੇ ਬਾਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਮਰਥੀ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਊਗਾ (2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:7)। ਉਹ ਇਸ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਊਗਾ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:28) ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਮਰ ਗਏ ਹੈ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਲਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਫਿਰ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਿਸ਼ਯ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਠਾ ਲਈ ਜਾਣਗੇ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:16,17)। ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੂਤ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ (ਮੱਤੀ 25:41; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:10)। ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਤਕ (ਯਿਸੂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਤਕ) ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:15) ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਊਗਾ (ਰੋਮ 2:5,6; ਯਹੂਦਾ 15)।

ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹਾਂਗੇ ਉਹ ਸਵਰਗ ਰਾਜਯ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹੋਊਣਗੇ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:7)।

ਸਵਰਗ

ਸਵਰਗ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਹੇ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਿੰਹਾਸਨ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਤੀਜਾ ਸਵਰਗ ਜਾਂ ਤੀਜਾ ਅਸਮਾਨ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:2)।

ਪਹਿਲਾ ਅਸਮਾਨ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਵਾਯੁਮੰਨਡਲ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਅਸਮਾਨ ਤਾਰਾਮੰਨਡਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਅਸਮਾਨ ਸਵਰਗ ਹੈ।

ਸਵਰਗ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਗਰ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਅਤਿ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਹੀ ਨਗਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੰਗਠਿਤ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸਵਦੇਸ਼ ਸਮਝਕੇ ਸਾਡੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਇਸ ਜਗਤ ਉੱਤੇ ਮੁਸਾਫਿਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:16)।

ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਵਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ (1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:50, 1ਪਤਰਸ 1:4)।

ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਿੰਹਾਸਨ ਹੈ (ਜਬੂਰ 11:4; ਯਸਾਯਾਹ 66:1)।

ਦਸ ਆਗਿਆਵਾਂ (ਕੂਚ 20:3-17)

1. ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ (ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ) ਛੱਡ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ।
2. ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮੂਰਤੀ ਪੁੱਟ ਕੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ, ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਕਿ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬਣਾਉਣਾ, ਜੋ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੰਡਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਣਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਰੱਬ ਯਹੋਵਾ ਜਲਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਰੱਬ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰੱਖਦੇ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੀਆਂ, ਪੋਤਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਪਰਪੋਤੋਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਤਰਾਂ ਦਾ ਦੰਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
3. ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਅਰਥ ਨਾ ਲੈਣਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਯਹੋਵਾ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਅਰਥ ਲੈ ਉਹ ਉਹਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਰਾਏਗਾ।
4. ਤੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਿੱਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸਿਮਰਨ ਰੱਖਣਾ। ਛ: ਦਿੱਨ ਤਾਂ ਤੂੰ ਥਕੇਵਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੰਮ ਕਾਜ ਕਰਣਾ; ਪਰ

ਸੱਤਵਾਂ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਰੱਬ ਯਹੋਵਾ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਜ ਕਰਣਾ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ, ਨਹੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ, ਨਹੀਂ ਤੇਰਾ ਦਾਸ, ਨਹੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦਾਸੀ, ਨਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਸ਼ੂ, ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਫਾਟਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਛ: ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾ ਨੇ ਅਕਾਸ਼, ਅਤੇ ਧਰਤੀ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁੱਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਕਾਰਨ ਯਹੋਵਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਿਨ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਹੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਠਹੇਰਾਇਆ।

5. ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਣਾ, ਜਿਸ ਵਲੋਂ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਰੱਬ ਯਹੋਵਾ ਤੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਤੱਕ ਰਹਿਣ ਪਾਏ।
6. ਤੂੰ ਖੁਨ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ।
7. ਤੂੰ ਵਿਭਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ।
8. ਤੂੰ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ।
9. ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ।
10. ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਲਾਲਚ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਲਾਲਚ ਕਰਣਾ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਾਸ-ਦਾਸੀ, ਜਾਂ ਬੈਲ ਗਦਹੇ ਦਾ, ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਲਾਲਚ ਕਰਣਾ।

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਈ ਗਈ ਅਰਦਾਸ

ਹੇ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ, ਤੂੰ ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਆਏ। ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ, ਜਿਹੜੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਤੇ ਵੀ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ।

ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਿਓ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਹਰ-ਰੋਜ਼ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਬੁਰਾ ਕੀਤਾ।

ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਵੋ, ਸਗੋਂ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਬਚਾਵੋ।

ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪਰਾਕਰਮ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਹੈ।
ਆਮੀਨ!

(ਮੱਤੀ 6:9-13)।

ਅਰਦਾਸ ਕਰਣਾ

ਸ਼ਰਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਦਾਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਹੈ।

ਅਰਦਾਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸੰਭਾਗਯ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਦਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਪਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ।

ਅਰਦਾਸ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸ਼ਵਾਂਸ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਣਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਕ ਸ਼ਵਾਂਸ ਲੈਣਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਦੀ ਆਤਮਕ ਉਨਨਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਯਹੂਦਾ 20; 1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:4)।

ਅਸੀਂ ਅਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕਤ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਰਹਿਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1 ਥੋਮਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:17)।

ਅਰਦਾਸ ਦੇ ਕੁੱਝ ਨਿਯਮ ਹੈ:

1. ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਲੋਂ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

“ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਲੋਂ ਮੰਗੋ, ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਦੇਹ ਕਰਨਵਾਲਾ ਸਮੁੰਦਾਰ ਦੀ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਹਵਾ ਵਲੋਂ ਚਲਦੀ ਅਤੇ ਉਛਲਦੀ ਹੈ” (ਯਾਕੂਬ 1:6)।

“ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁੱਝ ਤੂੰ ਅਰਦਾਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਲੋਂ ਮੰਗੋਗੇ ਉਹ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਉਗਾ” (ਮੱਤੀ 21:22)।

2. ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇਚਛਾ ਦੀ ਸੱਮਝ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੰਗੋ (ਰੋਮ 8:27)।

“ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਆ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਇਚਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਤੋਂ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ।” (1ਯੂਹਨਾਂ 5:14)।

“ਤੂੰ ਮੰਗਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਾਂਦੇ ਨਹੀਂ, ਇਸਲਈ ਕਿ ਬੁਰੀ ਇੱਛਾ ਵਲੋਂ ਮੰਗਦੇ ਹੋ, ਤਾਂਕਿ ਆਪਣੇ ਭੋਗ ਵਿਲਾਸ ਵਿੱਚ ਉੱਡਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ” (ਯਾਕੂਬ 4:3)।

3. ਸ਼ਾਡਾ ਜੀਵਨ ਧਰਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨਫਿਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕਰ ਲਵੋਂ।

“ ਇਸਲਈ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਵੇਚੀ ਉੱਤੇ ਲਿਆਏ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਤੂੰ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਵੱਲ ਵਲੋਂ ਕੁੱਝ ਵਿਰੋਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਉੱਥੇ ਹੀ ਵੇਚੀ ਦੇ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦੇ ਅਤੇ ਜਾਕੇ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਵਲੋਂ ਮੇਲ ਵਿਲਾਪ ਕਰ; ਤੱਦ ਆਕੇ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਿਆ” (ਮੱਤੀ 5:23,24)।

“ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰੱਬ ਪਾਪੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰੱਬ ਦਾ ਭਗਤ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਉੱਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ” (ਯੂਹਨਾਂ 9:31)।

“ਧਰਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਯਾਕੂਬ 5:16)।

“ਉਜ ਹੀ ਹੋ ਪਤੀਆਂ, ਤੂੰ ਵੀ ਅਕਲਮੰਦੀ ਵਲੋਂ ਪਤਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਗੁਜਾਰੋ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਾਤਰਾ ਜਾਨਕੇ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰੋ, ਇਹ ਸੱਮਝਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਨਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਲੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਰੁੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਓ” (1ਪਤਰਸ 3:7)।

“ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲਾਂ ਤੂੰ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਜੋ ਚਾਹੇ ਮੰਗੋ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ” (ਯੂਹਨਾਂ 15:7)।

4. ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ (ਯਹੂਦਾ 20; 1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:4)।

“ਇਸ ਰੀਤੀ ਵਲੋਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਾਡੀ ਦੁਰਬਲਤਾ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਕਿ ਅਰਦਾਸ ਕਿਸ ਰੀਤੀ ਵਲੋਂ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਆਤਮਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਆਹਾਂ ਭਰ ਬਰਕੇ ਜੋ ਬਿਆਨ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਨਾਂ ਦਾ ਜਾਂਚਨੇ ਵਾਲਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਨਸਾ ਕੀ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ” (ਰੋਮ 8:26,27)।

5. ਅਸੀਂ ਨਿਮਰਤਾ ਵਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਨਿਵੇਦਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ।

“ਇਸਲਈ ਆਓ, ਅਸੀਂ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੋਓਸਲਾ ਬਾਂਧਕਰ ਚੱਲੀਏ, ਕਿ ਸਾਡੇ ਤੇ ਤਰਸ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਪਾਵਾਂ ਜੋ ਲੋੜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ” (ਇਬਰਾਨੀਆ 4:16)।

“ਉਹ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਰੱਬ ਅਭਿਮਾਨੀਆਂ ਵਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਦੀਨਾਂ ਉੱਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ” (ਯਾਕੂਬ 4:6)।

“ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰੋ: ਪਰ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਬੇਨਤੀ, ਅਰਦਾਸ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਬ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਮੌਜੂਦ ਕੀਤੇ ਜਾਓ” (ਫਿਲਿਪੀਆਂ 4:6)।

“ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਸ਼ਬਦ ਵਲੋਂ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕਰ, ਅਤੇ ਹੰਝੂ ਵਗਾ ਰੋੜ੍ਹਕੇ ਉਸ ਵਲੋਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਵਲੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣੀ ਗਈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:7)।

6. ਅਸੀਂ ਹਰ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ।

“ਹਰ ਥਾਂ ਪੁਰਖ ਬਿਨਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤਾ ਕਰੀਏ” (1ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:8)।

“ਨਿਰੰਤਰ ਅਰਦਾਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੋ” (1ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:17)।

7. ਜਾਗਤੇ ਹੋਏ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ।

“ਇਸਲਈ ਜਾਗਤੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਹਰ ਸਮਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋ”
(ਲੂਕਾ 21:36)।

8. ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਦਾਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੋ।

“ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੋ ਢੂੰਝਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਠਕਠਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਖੋਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ” (ਮੱਤੀ 7:7)।

“ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਰਦਾਸ ਕਰਣਾ ਅਤੇ ਹੋਓਸਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ” (ਲੂਕਾ 18:1)।

“ਏਲਿਆਹ ਵੀ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸਮਾਨ ਦੁੱਖ-ਸੁਖ ਭੋਗੀ ਮਨੁੱਖ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਗਿੜਗੜਾ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ; ਮਿ ਮੇਂਹ ਨਹੀਂ ਵਰ੍ਹੇ; ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਭੂਮੀ ਉੱਤੇ ਮੇਂਹ ਨਹੀਂ ਬਰਸਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਵਲੋਂ ਵਰਖਾ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਫਲਵੰਤ ਹੋਈ” (ਯਾਕੂਬ 5:17-18)।

“ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਵਲੋਂ ਕਿਹਾ, ਚੜ੍ਹਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਕਰ ਦੇਖ, ਤੱਦ ਉਸ ਨੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁੜ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ। ਏਲਿਆਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਫਿਰ ਸੱਤ ਵਾਰ ਜਾ। ਸੱਤਵੀਂ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਦੇਖ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੱਥ ਜਿਹਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਆਦਲ ਉਠ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਏਲਿਆਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਹਾਵ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਕਹਿ, ਕਿ ਰੱਬ ਜੁਤਵਾ ਕਰ ਹੇਠਾ ਜਾ, ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੂੰ ਵਰਖਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੁੱਕ ਜਾਵੇ” (1ਰਾਜਾ 18:43)।

9. ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ।

“ਅਤੇ ਜੋ ਕੁੱਝ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਮੰਗੇਗੇ, ਉਹੀ ਮੈਂ ਕਰਵਾਂਗਾ ਕਿ ਪੁੱਤ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗੇਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਰਾਂਗਾ” (ਯੂਹਨਾਂ 14:13,14)।

ਕਿਸ ਦੇ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀਏ:

1. ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਲਈ (ਮੱਤੀ 6:11)।
2. ਆਪਣੇ ਆਤਮਕ ਅਗਵੇਂ ਦੇ ਲਈ (ਇਬਰਾਨਿਆਂ 13:18; 1 ਬੋਸਲੁਨਿਕਿਆਂ 5:25)।
3. ਸਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ (ਅਫਸਿਆਂ 6:18)।
4. ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ (1ਤਿਮੋਥੀਉਸ 2:1)।
5. ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਲਈ (ਮੱਤੀ 9:38; ਕੁਲੁਸਿਆਂ 4:3)।
6. ਬੀਮਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ (ਯਾਕੂਬ 5:14)।
7. ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਲਈ (ਯਾਕੂਬ 5:16)।

ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਯਇਨ ਕਰਨਾ

ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਯਇਨ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਉਨਨਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਭੁੱਖ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਚਾਹਿਦੀ ਹੈ ਜੈਵੇ ਕੀ ਨਵ ਜੰਨਮਾ ਬੱਚਾ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਲਈ ਭੂਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (1ਪਤਰਸ 2:2)। ਵਚਨ ਦੇ ਅਧਯਇਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਚਲਣ ਦੇ ਵਲੋਂ ਅਸੀਂ ਜੜ ਪਕੜਦੇ ਹਨ (ਕੁਲਸੀਆਂ 2:17); ਆਤਮਿਕ ਉਨਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੈ (1ਪਤਰਸ 2:2); ਅਤੇ ਫਲਵੰਨਤ ਹੋ ਜਾਣਦੇ ਹੈ (ਯੂਹਨਾਂ 15)।

ਬਾਈਬਲ ਅਧਯਇਨ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਮੁਖਯ ਅੰਸ਼:

- ਪੜ੍ਹਨਾ (ਵਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 17:19; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:3; 1 ਤਿਮੋਥੀਉਸ 4:13)।
- ਵਿਚਾਰਨਾ (ਜਬੂਰ 1:2; ਯਹੋਸ਼ੁ 1:8)।
- ਯਾਦ ਕਰਨਾ (ਮਲਾਕੀ 2:6,7; ਜਬੂਰ 119:11)।
- ਫਾਲਨ ਕਰਨਾ (ਯਾਕੂਬ 1:22)।

ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਯਇਨ ਵਿੱਚ ਧਯਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੁੱਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ:

1. ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਯਇਨ ਅਰਦਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
2. ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਯਇਨ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਮਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਤਮਕ ਉਨਨਤੀ ਦੀ ਇਚਛਾ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

3. ਅਧਯਇਨ ਕਰਦੇ ਸਮਾਂ ਪਾਠ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਉੱਤੇ ਧਯਾਨ ਦਿਓ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਵੀ ਲਿਖਾਈ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਿਕ, ਸਾਮਾਜਕ, ਭੂਗੋਲਿਕ, ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦਾ ਠੀਕ ਮਤਲੱਬ ਸੱਮਝਣਾ ਔਖਾ ਹੈ।
4. ਲੇਖ ਦੀ ਸਾਹਿਤਯ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਸੱਮਝੋ। ਜੇਕਰ ਕਾਵਯ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਵਯ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੱਮਝੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਜਬੂਰ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੋਧੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਥਨ ਨਹੀਂ ਪਰੰਤੂ ਭਜਨਕਾਰ ਦਾ ਕਾਵਯਾਤਮਕ ਵਰਣਨ ਹੀ ਹੈ। ਉਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦ੍ਰਸ਼ਟਾਂਤ, ਭਵਿੱਸ਼ਯਦਵਾਣੀ, ਇਤਹਾਸ। ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੀ ਸਵਭਾਵ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।
5. ਵਯਾਕਰਣ ਨੂੰ ਧਯਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ।
6. ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਅਧਯਇਨ ਕਰੀਏ ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਪ੍ਰਗਤੀਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
7. ਲੇਖਕ ਦੇ ਉੱਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਯਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਉਸ ਪੁਸਤੱਕ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸਦਾ ਉੱਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।
8. ਉਸ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਭੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਦਾਸਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਧਾਰਨ: ਟੀਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣਗੇ।

ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ (1ਕੁਰੰਥੀਆਂ 3:16) ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਮਹਣੇ ਇਕ ਜਾਚਕ ਹੈ (1ਪਤਰਸ 2:9)। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਹੀ ਸਾਡਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਜਾਰੂਰੀ ਮਕਸਦ ਹੈ (ਮੱਤੀ 4:10)।

1. **ਸੇਵਕ ਦਾ ਮਨ** - ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਦਾ ਮਨ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਦਾ ਸਵਭਾਵ ਹੈ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਸਾਡਾ ਵੀ ਸਵਭਾਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
 “ਵਰਗਾ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸੁਥਾਓ ਸੀ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਸੁਭਾਆ ਹੋ। ਜਿਸ ਨੇ ਰੱਬ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਬ ਦੇ ਤੁਲਿਅ ਹੋਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੂਨਯ (ਨੀਚਾ) ਕਰ ਦੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਕਿ ਮੌਤ, ਹਾਂ ਕਰੂਸ ਦੀ ਮੌਤ ਵੀ ਸਹ ਲਈ” (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:5-8)।
2. **ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਯਤਾ** - ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 24:45; 1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:2)। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਜੀਵੇ।
3. **ਪਵਿੱਤਰਤਾ** - ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ (1ਬਸਲੁੱਨੀਕੀਆਂ 4:7)।
 “ਵੱਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਸੋਣ-ਚਾਂਦੀ ਹੀ ਦੇ, ਉੱਤੇ ਲੱਕੜ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਕੋਈ ਇੱਜ਼ਤ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਲੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਇੱਜ਼ਤ ਦਾ ਭਾਂਡਾ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਠਹੇਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੰਮ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਭਲੇ ਕੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:20,21)।
4. **ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ** - ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਲੋਂ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਜਿਸ ਉਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦਾ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਆਲਸ ਅਤੇ ਇਛਾਵਾਂ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਉਹ ਜਿਯਮਬੱਧ ਹੋ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣਾ ਲਕਸ਼ਯ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜੋਧਾ ਲੜਾਈ ਉਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਦੀ ਕਰਨਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚ

ਲਡਨ ਵਾਲਾ ਜੇਕਰ ਢੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਲੜੇ ਤਾਂ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ (2 ਤਿਮੋਥੀਉਸ 2:4)।

ਸੇਵਾ ਦੇ ਦੋ ਪਹਲੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦੋ ਪਹਲੂ ਹੈ:

1. **ਉਪਾਸਨਾ:** ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਾਮਹਣੇ ਅਰਦਾਸ, ਅਰਾਧਨਾ ਅਤੇ ਉਪਵਾਸ ਸਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
“ਉਹ ਉਪਵਾਸ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ” (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 13:2)।
2. **ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੰਮ:** ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਆਗਿਆਨੁਸਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਚਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਦੇਖ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਜੈਸੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ।

ਕਲੀਸਿਯਾ (ਸੰਗਤ) ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ

ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁੱਝ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹਿਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਗੁਵੇਂ ਦੀ ਅਗੁਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਉੱਨਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

“ਆਪਣੇ ਅਗੁਵੇਂ ਦੀ ਮੰਨ ਲਉ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਈ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਲਈ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ ਖੁਸ਼ੀ ਵਲੋਂ ਕਰੋ, ਨਾ ਕੀ ਠੰਡੀ ਸਾਂਸ ਲੈ ਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤੈਨੂੰ ਕੁੱਝ ਮੁਨਾਫਾ ਨਹੀਂ।” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:17)।

ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ 5 ਸੇਵਕ ਪਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੇਵਕਾਈ ਪਦਵੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਯੁਕਤ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮਨੁੱਖ ਇੰਜ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਲੋਂ ਹੈ।

“ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਾਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਰਸੂਲ, ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਨਬੀ, ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ (ਸੁਸਮਾਚਾਰ) ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਦੇਖ ਭਾਲ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼

ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਹ ਦਾਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਤਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰਗਿ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਪੱਕ ਬਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਸੀਹ ਵਰਗੇ ਨਾ ਬਣ ਜਾਈਏ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਹਾਸਲ ਨਾ ਕਰ ਲਈਏ। ਉਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਜਹਾਜ਼ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਦਿਸ਼ਾ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਹਿਰਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸਿਉਂ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਰਾਹੇ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਰਾਹ ਸੁਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। (ਅਫਸੀਆਂ 4:11-14)।

ਇਸ 5 ਸੇਵਕ ਪਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੇ 5 ਉਂਗਲੀਆਂ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਸਮਝ ਸੱਕਦੇ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਰਿਤ (ਰਸੂਲ) – ਅਮਗੂਠੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਂਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਛੂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸਾਰੇ ਸੇਵਕਾਈਆਂ ਵਿਚ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਦੇ ਕੋਲ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ (2ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:10)। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਈ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹੈ (2ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:12)।

ਨਬੀ – ਤਰਜਮੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਦਾ ਹੈ।

ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ਕ– ਵਿੱਚ ਵਾਲੀ ਉਂਗਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸਭਤੋਂ ਲੰਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਜਗਤ ਦੇ ਨੌਕ ਨੌਕ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਰਖਵਾਲਾ (ਪਾਸਟਰ) – ਅੰਗੂਠੀ ਦੀ ਉਂਗਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਥਾਨੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਲੋਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਥਾਨੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਅਗੁਵਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸੁਧਿ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਚਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗੁਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ— ਵਚਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਸਥਾਨੀਏ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਈ ਹੋਰ ਵੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਥਾਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅਗੁਵੇ ਅਰਦਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੈ, ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 6 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਮਸਜਾਂ ਉੱਠੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤੋਂ ਨੇ ਕੁੱਝ ਸੇਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਨਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਕੇ ਸਮਸਜਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦੀਤਾ।

ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਅਧੀਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਅਸਤਮਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਰਦਾਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੋਨੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਹੀ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦਾ ਵੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੀ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਹੈ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਕਾਬੂ ਸਰ ਵਲੋਂ ਅਰਥਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਲੋਂ ਹੀ ਹੋਉਂਦਾ ਹੈ (1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:12-30)।

ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਭ ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ। ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇਹ ਹੋਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅੰਗ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਬਰਦਾਨ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਮਾਪ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋ, ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਰਹੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਿਖਾਨੇ ਵਾਲਾ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਿਖਾਣ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਰਹੇ। ਜੋ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਹੋ, ਉਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਰਹੇ; ਦਾਨ ਦੇਣਵਾਲਾ ਉਦਾਰਤਾ ਵਲੋਂ ਦੇ, ਜੋ ਅਗੁਆਈ ਕਰੇ, ਉਹ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਲੋਂ ਕਰੇ, ਜੋ ਤਰਸ ਕਰੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰੇ (ਰੋਮ 12:4-8)।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਭੇਟ ਦੇਣਾ

ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਭੇਟ ਦੇਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭੇਟ ਦੇਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਉਕਤ ਕੀਤੀ ਵਿਧੀ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਉਸੀ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਚਾਂਦੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੋਣਾ ਵੀ ਮੇਰਾ ਹੀ ਹੈ (ਹਜ਼ੋਈ 2:8)। ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਚਾਉਂਦਾ ਉਸ ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹਥਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸਵਾਸ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:25)।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਭੇਟ ਦੀ ਵੇਦੀ ਨੂੰ ਇਸਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਤਾਕਿ:

1. ਅਸੀਂ ਭੇਟ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਣ ਪਾਏ।

“ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੂਮੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਉਪਜ ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਯਹੋਵਾ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਣਾ” (ਕਹਾਉਤਾਂ 3:9)।

“ਵੇਕੋ, ਛੁਛੇ ਹੱਥ ਯਹੋਵਾ ਦੇ ਸੰਮੁਖ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ” (ਵਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 16:16)।

“ਲੇਕਿਨ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਓਠੋ ਵਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:15)।

“ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਦਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਦਾਨ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਪੱਖੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ” (2ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:12)।

“ਹਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਹੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ” (2ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:7)।

2. ਅਸੀਂ ਭੇਟ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਹਭਾਗੀ ਹੋਣ।

“ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹਰਣ ਵਲੋਂ, ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟੀਆਂ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਰੱਬ ਦਾ

ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਲੈ ਕੇ ਰੱਬ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨ ਕੇ ਉਸਦੇ ਆਧੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਵੱਲ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਕਿ ਤੂੰ ਉੱਤੇ ਰੱਬ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਲਸਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:12-14)।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:4, ਮਲਾਕੀ 1:6-8)। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਿਹਦੇ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਦੋ ਦਮੜੀਆਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉੱਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁੱਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

“ਫਿਰ ਇਕ ਗਰੀਬ ਵਿਧਵਾ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਭੇਟਾ ਕੀਤੇ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੇ ਤੁੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਗਰੀਬ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਦੋ ਛੋਟੇ ਸਿੱਕੇ ਚੜਾਏ ਹਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਧਨਵਾਨਾਂ ਦੀ ਚੜਾਈ ਢੇਰ ਸਾਰੀ ਭੇਟਾ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਮੀਰ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਅਥਾਹ ਧਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਭ ਕਾਮੇ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਫਾਲਤੂ ਸੀ, ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੇਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਇਹ ਔਰਤ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਨੇ ਅਰਪਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਿਉਣ ਵਾਸਤੇ ਸੀ” (ਮਰਕੁਸ 12:42-44)।

ਸਾਡੀ ਭੈਂਟਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੰਮੁਖ ਵਿੱਚ ਸਮਰਨ ਲਈ ਪੁੱਜਦੇ ਹੈ (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 10:4)।

ਕਿਵੇਂ ਦਿਓ

1. ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਭੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਦਿਓ (2ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:12) ਮਤਲਬ, ਚੋਰੀ ਦਾ ਜਾਂ ਉਧਾਰ ਦੀ ਭੇਂਟ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
2. ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਵਾਂ।
“ਹਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਹੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। (2ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:7)।
3. ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਦਿਓ।
“ਕਇਨ ਅਤੇ ਹਾਬਲ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਹਾਬਲ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹਾਬਲ ਦੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਹਾਬਲ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮਨੁੱਖ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਚਾ ਸੀ। ਹਾਬਲ ਮਰ ਗਿਆ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:4)।
4. ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਵਲੋਂ ਦਿਓ।
ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਦਿਓ (ਲੂਕਾ 20:25)। ਦਸਵਾਂਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਭੇਟਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜੋ ਠਾਨਾ ਹੈ ਉਸਤੋਂ ਮੁੱਕਰ ਨਹੀਂ ਜਾਓ।
5. ਦਿੱਲ ਖੋਲ ਕਰ ਦਿਓ।
“ਇਸਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਆਈਏ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਘੱਲਾਂ। ਉਹ ਤੋਹਫਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸੱਕਣਗੇ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਵਾਅਦਾ

ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਤੋਹਫਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਤੋਹਫਾ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਤੁਸੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਫੇਰ ਇਹ ਤੋਹਫਾ ਇੱਕ ਸਵੈਇੱਛਿਤ ਤੋਹਫਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਅਣਇੱਛਿਤ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ: ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਥੋੜਾ ਬੀਜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਥੋੜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਤਾ ਬੀਜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤਾ ਕੱਟੇਗਾ” (2ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:5-6)।

“ਦੇਵੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੋਕ ਦਬਿਆ ਦਬਾਕੇ ਅਤੇ ਹਿਲਾ ਹਿਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਉਭਾਰਦਾ ਹੋਇਆ ਤੁਹਾਡੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਤੂੰ ਨਾਪਦੇ ਹੋ, ਉਸੀ ਵਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਨਾਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ” (ਲੂਕਾ 6:38)।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧੰਨ ਕਹਿਣਾ

ਜਬੂਰ 103:1-5

ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ ਕੀ ਮਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਧੰਨ ਕਰੇ।

- ਕਿਉਂਕਿ ਮਨ ਸਭ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।
- ਕਿਉਂਕਿ ਮਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਧੰਨ ਦੇਣ ਵਲੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

“ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਭਜਨਾਂ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਆਤਮਕ ਗੀਤਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲੋ। ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਗਾਓ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਛੇੜੋ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ, ਉਸਦਾ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ” ਅਫਸੀਆਂ 5:19-1,20)।

“ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਮੀਰੀ ਨਾਲ ਵਸਣ ਦਿਓ। ਸਾਰੀ ਸਿਆਣਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੋ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਉਦਾਰ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ ਭਜਨ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਆਤਮਕ ਗੀਤ ਗਾਓ” (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:16)।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਧੰਨ ਕਹਿਣਾ ਹੈ,

- **ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਲੋਂ.** ਝੋ ਕੁੱਝ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਨੂੰ ਧੰਨ ਕਹੇ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਵਲੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਧੰਨ ਨਹੀਂ ਕਹ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
- **ਸਮਰਨ ਕਰਕੇ.** ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੂਲਣਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਭਲਾਈ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣ ਵਲੋਂ ਖੁਦ ਦੇ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਿ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਦਯਾ ਅਤੇ ਤਰਸ ਦਾ ਤਾਜ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਬਦਲ ਛਾ ਜਾਓ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਤਾਜ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ੀਸ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ,

- **ਮਾਡੀ** - ਉਹੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਅਧਰਮ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- **ਸਵਾਸਥ (ਸੇਹਤ)** - ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- **ਸੁਰੱਖਿਆ** - ਉਹੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਲੋਂ ਬਚਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।
- **ਤਸੱਲੀ** - ਉਹੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਲਸਾ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਝੁਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਰੀਤੀ ਵਲੋਂ ਆਸ਼ੀਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਆਓ ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਲਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਧੰਨ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿਏ।

ਮਸੀਹੀ ਅਚਾਰ ਸੰਹਿਤਾ

ਪਰਵਾਰ ਵਿੱਚ

ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼:

1. ਆਪਣੇ ਬਚਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕਰੀਏ।

“ਪਿਤਾਓ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਨਾ ਬਣਾਓ। ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਖਤ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ” (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:21)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤੋੜੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਸ, ਹਤਾਸ਼, ਚਿਡਚਿਡਾ, ਛੋਟਾ, ਨੀਵਾਂ ਜਾਂ ਘੱਟੀਆਂ ਮੇਹਸੂਸ ਹੋਣ ਨਾ ਦਿਓ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਚਛੀ ਅਚਛੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿਓ। ਵਰਗਾ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਵਲੋਂ ਸਾਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 11:11-13)।

2. ਜਦੋਂ ਬਚਚੇ ਜਵਾਨ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਸਿਖਾਓ।

“ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਸ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਕਰ, ਜਾਨ ਬੁੱਝਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾ” (ਕਹਾਉਤਾ 19:18); ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:6,10)।

3. ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਪੋਸਣਾ ਕਰੋ:

ਅਤੇ ਹੇ ਬੱਚੇਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿਲਾਓ ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣਾ-ਪੋਸਣਾ ਕਰੋ। (ਅਫਸੀਆਂ 6:4)।

■ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿਓ:

“ਮੁੰਡੇ ਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਓ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਤੋਂ ਉਦੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭਟਕੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ” (ਕਹਾਉਤਾ 22:6)।

“ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਪੋਥੀਆਂ ਆਪਣੇ ਬਚਪਨੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿੱਖੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੋਥੀਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਆਣਾ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਸਮੱਤਥ ਹਨ। ਉਹ

ਸਿਆਣਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ” (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:15)।

■ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ

“ਜਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰੇਗਾ” (ਕਹਾਉਤਾਂ 13:24)।

“ਬੇਵਕੂਫੀ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਸਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਛੜ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਭਜਾ ਦੇਵੇਗੀ” (ਕਹਾਉਤਾਂ 22:15)।

“ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਹਵੇ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਜ਼ਾ ਦਿਓ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਨੁਕਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ” (ਕਹਾਉਤਾਂ 23:13)।

“ਬੈਠ ਅਤੇ ਝਿੜਕ ਸਿਆਣਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਪ ਮੁਹਾਰਾ ਛੱਡਿਆ ਬੱਚਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਮਸਾਰੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ” (ਕਹਾਉਤਾਂ 29:15)।

“ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪੂਰੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਆਖਾ ਮੰਨਦੇ ਹੋਣ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪਾਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਆਗੂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਲੀਸ਼ਿਆ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ” (1ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:4-5)।

4. ਬਚਚਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿਲਾਓ, ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਤੋਡੋ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:21; ਅਫਸੀਆਂ 6:4)।

5. ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ:

“ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਾਸਕਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ।

ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭੈਭਾ ਹੈ” (1ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:8)।

“ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਲਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ” (ਕਹਾਉਤਾਂ 31:27)।

ਬਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼

1. ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਵਲੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:20)।
2. ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 6:1)।
3. ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰੀਏ ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਜਿੰਦਾ ਰਹੋ, (ਅਫਸੀਆਂ 6:2,3)।
4. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰਖਣਾ ਚਾਹੀਏ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੱਬ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:4)।
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮਾਨਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਉਤਰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮ 1:30, 32)।

ਵਿਆਹਿਆ ਦੰਪਤੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼

1. ਦੋਨਾਂ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਇੱਕ ਬਣੇ ਰਹੋ।
“ਇਸ ਲਈ ਪੁਰਖ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵਲੋਂ ਮਿਲਿਆ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਬਣੇ ਰਹਾਂਗੇ” (ਉਤਪਤ 2:24)।
ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲੱਬ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਸਾਂਸ ਸਸੁਰ ਦੰਪਤੀ ਦੀ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਹਮਤਰਸ਼ੇਪ ਨਹੀਂ ਕਰੋ।

2. ਉਹ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਵਿਵਾਹ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਬਣੇ ਰਹੇ।

“ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਵਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਰੱਬ ਯਹੋਵਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਇਤਰੀਤਿਆਗ ਵਲੋਂ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ”

(ਮਲਾਕੀ 2:15,16)

“ਸੋ ਅਤ ਹੁਣ ਦੋ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਹਨ: ਇਸਲਈ ਜਿਨੂੰ ਰੱਬ ਨੇ ਜੋੜਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰੇ।”

“ਤੂੰ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਰਹੇ; ਪਰ ਕੇਵਲ ਕੁੱਝ ਸਮਾਂ ਤੱਕ ਆਪਸ ਦੀ ਸੰਮਤੀ ਵਲੋਂ ਕਿ ਅਰਦਾਸ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕੱਠੇ ਰਹੋ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਅਸੰਦੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੈਨੂੰ ਪਰਖੇ” (1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:5)।

3. ਉਹ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦਾ ਹੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰੇ।

“ਪਤੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਹੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ” (1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:3)।

4. ਉਹ ਇਕ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਆਧੀਨ ਰਹੇ।

“ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਉਸ ਹੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪਤਨੀ ਨੂੰ” (1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:4)।

“ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਡਰ ਵਲੋਂ ਇਕ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਆਧੀਨ ਰਹੇ” (ਅਫਸੀਆਂ 5:21)।

5. ਉਹ ਆਪਸੀ ਸਲਾਹ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇਚਛਾ ਦੀ ਸੱਮਝ ਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁੱਝ ਕਰੇ” (1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:5)।

6. ਵਿਆਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਪਵਿਤਰ ਬਣਾਏ ਰੱਖੋ।

“ਵਿਆਹ ਸਭ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮੱਝੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਬਿਸਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਹਕਲੰਕ ਰੱਖੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਅਭਿਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਮਤਰੀਗਾਮੀਆਂ ਦਾ ਨੀਆਂ ਕਰੇਗਾ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:4)।

ਪਤੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼

1. ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸਿਰ, ਮੁਖੀਆ ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਹੈ।
“ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ” (ਅਫਸੀਆਂ 5:23)।
“ਜਿਵੇਂ ਸਾਰਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਮੀ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ” (1ਪਤਰਸ 3:6)।
2. ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਮਾਨੋ।
“ਹਰ ਇੱਕ ਪੁਰਖ ਦਾ ਸਿਰ ਮਸੀਹ ਹੈ: ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਸਿਰ ਪੁਰਖ ਹੈ: ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਿਰ ਰੱਬ ਹੈ” (1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:3)।
3. ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਪਤੀ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ।
“ਹੇ ਪਤੀਓ, ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖੀ, ਜੈਵੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ” (ਅਫਸੀਆਂ 5:25)।
“ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਕਿ ਪਤੀ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਰਖਿਆ ਵਰਨ ਉਸਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਰਗਾ ਮਸੀਹ ਵੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਅੰਗ ਹਾਂ” (ਅਫਸੀਆਂ 5:28-30)।
4. ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰੋ।
“ਹੇ ਪਤੀਓ, ਤੂੰ ਵੀ ਅਕਲਮੰਦੀ ਵਲੋਂ ਪਤਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਕੰਮਜ਼ੋਰ ਪਾਤਰਾ ਜਾਨਕੇ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰੋ, ਇਹ ਸੱਮਝਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਨਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਲੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਰੁੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਓ” (1ਪਤਰਸ 3:7)।

ਪਤਨੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼

1. ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਹਾਇਕ ਬਣੋ ਜੋ ਉਸ ਵਲੋਂ ਮੇਲ ਖਾਏ (ਉਤਪਤ 2:18)।
2. ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਧੀਨ ਰਹੋ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ। (ਅਫਸੀਆਂ 5:22)।
“ਉੱਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਧੀਨ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਪਤਨੀਆਂ ਵੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਆਧੀਨ ਰਹੇ” (ਅਫਸੀਆਂ 5:24)।
3. ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਜੀਤੇ ਜੀ ਉਸ ਵਲੋਂ ਬੰਨ੍ਹੀ ਰਹੋ।
“ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਇਸਤਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਜੀਤੇ ਜੀ ਉਸ ਵਲੋਂ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੈ” (ਰੋਮ 7:3)।
“ਜੇਕਰ ਪਤੀ ਦੇ ਜੀਤੇ ਜੀ ਉਸ ਕਿਸੇ ਦੂੱਜੇ ਪੁਰਖ ਦੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵਿਭਚਾਰਨੀ ਕਹਲਾਏਗੀ” (ਰੋਮ 7:3)।
4. ਸੰਜਮੀ ਹੋ (ਤੀਤੁਸ 2:5)।
5. ਉਹ ਪਤੀਵਰਤਾ ਹੋ (ਤੀਤੁਸ 2:5)
6. ਉਹ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋ (ਤੀਤੁਸ 2:5)।
7. ਉਹ ਭਲੀ ਸਵਭਾਵ ਦੀ ਹੋ।
“ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਲੋਂ ਭੈੜਾ ਨਹੀਂ, ਵਰਨ ਭਲਾ ਹੀ ਸੁਬਾਓ ਕਰਦੀ ਹੈ” (ਕਹਾਉਤਾ 31:12)।
“ਅਤੇ ਸੰਜਮੀ, ਪਤੀਵਰਤਾ, ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਭਲੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਆਧੀਨ ਰਹਨ ਵਾਲੀ ਹੋਣ, ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਪਾਏ” (ਤੀਤੁਸ 2:5)।
“ਇਸਲਈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਹੋ ਜੋ ਵਚਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਣਦੇ ਹੋਣ, ਤੋਂਭੀ ਤੁਹਾਡੇ ਡਰ ਨਾਲ ਪਵਿਤਰ ਚਾਲਚਲਨ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਬਿਨਾਂ ਵਚਨ ਦੇ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਚਾਲਚਲਨ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਖਿੱਚ ਜਾਓ” (1ਪਤਰਸ 3:2)।
8. ਉਹ ਸੂਝਵਾਨ ਹੋ।
“ਹਰ ਸੂਝਵਾਨ ਇਸਤਰੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਤੇ ਮੂੜ ਇਸਤਰੀ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹੱਥਾਂ ਵਲੋਂ ਢਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ” (ਕਹਾਉਤਾ 14:1)।

“ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਗੱਲ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੈ” (ਕਹਾਉਤਾਂ 31:26)।

9. ਉਹ ਪਤੀ ਦਾ ਡਰ ਮੰਨਣੇ ਵਾਲੀ ਹੋ।

“ਪਤਨੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ ਡਰ ਮੰਨੇ” (ਅਫਸੀਆਂ 5:33)।

10. ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੀਤੀ ਰੱਖੇ। (ਤੀਤੁਸ 2:4)।

11. ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵੱਲ ਹੀ ਲਾਲਸਾ ਰੱਖੇ (ਉਤਪਤ 3:16)।

12. ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਲੋਂ ਸਿੱਖੀਏ।

“ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੁੱਝ ਸੀਖਨਾ ਚਾਹੀਆਂ, ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਲੋਂ ਪੁੱਛੋ” (1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:35)।

13. ਉਹ ਮੇਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋ (ਕਹਾਉਤਾਂ 31:12-30)।

“ਅਜਿਹੇ ਮੂੜ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਜੋ-ਘਰ ਘਰ ਫੇਰਕੇ ਆਲਸੀ ਹੋਣਾ ਸੀਖਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਆਲਸੀ ਨਹੀਂ, ਉੱਤੇ ਬਕਬਕ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਵੀ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹਨ (1ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:13)।

14. ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਭਾਵ ਦੀ ਹੋ।

“ਬਰਨ ਤੁਹਾਡਾ ਲੁੱਕਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਇਨਸਾਨੀਅਤ, ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਦੀਨਤਾ ਦੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਜਾਵਟ ਵਲੋਂ ਸੁਸਜਿਤ ਰਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮੁੱਲ ਬਹੁਤ ਹੈ” (1ਪਤਰਸ 3:4)।

“ਝਗੜਾਊ ਅਤੇ ਚਿੜਨੇਵਾਲੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਸਾਥ ਰਹਿਣ ਵਲੋਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਨਾ ਭਲਾ ਹੈ” (ਕਹਾਉਤਾਂ 21:19)।

“ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਚੁਪਚਾਪ ਪੂਰੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀਖਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ” (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:11)।

15. ਉਹ ਦਿਖਾਵਟੀ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ।

“ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ, ਦਿਖਾਵਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਅਰਥਾਤ ਬਾਲ ਗੁੰਥਨੇ, ਅਤੇ ਸੁਣ ਦੇ ਗਹਿਣੇ, ਜਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਨਾ” (1ਪਤਰਸ 3:3)।

“ਉਜ ਹੀ ਇਸਤਰੀਆਂ ਵੀ ਸੰਕੋਚ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਹਾਵਨੇ ਵਸਤਰਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਵਾਰੇ; ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਲ ਗੁੰਥਨੇ, ਅਤੇ ਸੁਣ, ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਬਹੁਮੋਲ ਕੱਪੜੀਆਂ ਵਲੋਂ, ਉਤੇ

ਭਲੇ ਕੰਮਾਂ ਵਲੋਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਬੂਲ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹੀ ਉਚਿਤ ਵੀ ਹੈ” (1ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:9,10)।

16. ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਣਾ ਅਤੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੱਮਝ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਹੋ।

“ਇਹ ਇਸਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਝੁੱਠੇ ਸਿਖਿਅਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਭੇਡੀਆਂ ਹੈ ਹਨਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਤੋਡਨ ਲਈ ਘਰ ਘਰ ਨੂੰ ਭਡਕਾਨੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ੀਸ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੈ।

“ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ, ਜੋ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਬੇ ਪੈਰ ਵੜ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਛਿਛੌਰੀ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਾਪਾਂ ਵਲੋਂ ਦੱਬੀ ਅਤੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਇਛਾਵਾਂ ਦੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੀਖਤੀ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉੱਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀ ਪੁੱਜਦੀਆਂ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਯੰਨੇਸ ਅਤੇ ਯੰਬਰੇਸ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਜ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ: ਇਹ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਕੰਮੇ ਹੈ” (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:6-9)।

“ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇ, ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਕਤੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਭੈੜੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਝੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ” (2 ਯਹੂਨਾਂ 1:10,11)।

17. ਉਹ ਭਰੋਸੇਮੰਨਦ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਯ ਹੋ।

“ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ” (ਕਹਾਉਤਾਂ 31:10)।

ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ

ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼

1. ਅਰਦਾਦ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੋ (ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:42; ਕੁਲੁਸੀਆਂ 4:12; ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ 12:5; ਯਾਕੂਬ 5:15)।
2. ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖੋ (ਰੋਮ 12:10)।
3. ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰੋ (ਰੋਮ 12:10)।
4. ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ (ਰੋਮ 12:13; 1ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:1; ਗਲਾਤੀਆਂ 6:6)।
5. ਪਹੁੰਚਾਈ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨ ਸਤਕਾਰ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਹੋ (ਰੋਮ 12:13; 1ਤਿਮੋਥੀਉਸ 3:2)।
6. ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਦੁਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋ (ਰੋਮ 12:15; ਗਲਾਤੀਆਂ 6:5; ਰੋਮ 15:1-7)।
7. ਨਮਰ ਰਹੋ (ਰੋਮ 12:6)।
8. ਭਲਾਈ ਕਰੋ (ਰੋਮ 12:17)।
9. ਉਨਨਤੀ ਦੇ ਵਚਨ ਬੋਲੋ (ਅਫਸੀਆਂ 4:29)।
10. ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੋ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:1,2)।
11. ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹੋ (ਰੋਮ 12:17; ਅਫਸੀਆਂ 4:15,25)।
12. ਵਚਨ ਦੁਆਰਾ ਸੱਮਝਾਉਣ ਲਈ ਤੈਯਾਰ ਰਹੋ (2ਤਿਮੋਥੀਉਸ 4:2)।
13. ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਆਧੀਨ ਰਹੋ (1ਪਤਰਸ 5:5)
14. ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਸਹਨੇ ਵਾਲੇ ਬਣੋ (ਕੁਲੁਸੀਆਂ 3:13)।
15. ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਨੂੰ ਮਾਫੀ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਬਣੋ (ਕੁਲੁਸੀਆਂ 3:13)।

ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ

ਨੌਕਰੀ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ

1. ਆਪਣੇ ਮਾਲਿਕ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰੋ (1ਤਿਮੋਥੀਉਸ 6:1,2)।
2. ਆਪਣੇ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਰਹੋ।

“ਜੋ ਲੋਕ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁੰਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਸੀਧਾਈ ਵਲੋਂ ਡਰਦੇ, ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਦੀ, ਉਹ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਆਗਿਆ ਮੰਬ ਲਉ। ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੀ ਨਾਈ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਾਸਾਂ ਦੀ ਨਾਈ ਮਨ ਵਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਉੱਤੇ ਚਲੋ। ਅਤੇ ਉਸ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਜਾਨਕੇ ਸੁਇੱਛਾ ਵਲੋਂ ਕਰੋ।”

“ਅਤੇ ਜੋ ਕੁੱਝ ਤੂੰ ਕਰੇ ਉਹ ਸਚਚੇ ਮਨ ਨਾਲ ਕਰੋ, ਇਹ ਸੱਮਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹੋ” (ਅਫਸੀਆਂ 6:5, 6-8; ਕੁਲੁਸੀਆਂ 3:23-25)।

- ਡਰ ਦੇ ਨਾਲ
- ਇੱਕ ਮਨ ਵਲੋਂ
- ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੈ
- ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਣ ਲਈ ਨਹੀਂ
- ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ
- ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਅਰਥਾਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰੋ (ਰਿਸ਼ਵਤ, ਚੋਰੀ, ਭਰਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ)।

3. ਉਲਟਕਰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿਓ।

“ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਆਧੀਨ ਰੋ, ਅਤੇ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਉਲਟਕਰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿਓ” (ਤੀਤੁਸ 2:9)।

4. ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਯ ਰਹੋ।

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ ਕਿਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਹਨ। ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸਭ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ, ਉਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਸਾਡੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ, ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਚੰਗੇ ਹਨ” (ਤਿਤੁਸ 2:10)।

5. ਆਧੀਨ ਰਹੋ।

“ਹੇ ਸੇਵਕਾਂ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੇਠਾਂ ਰਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਹੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜੋ ਮੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਦੇ ਵੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪੈ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਕਸ਼ਟ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਮਝਕੇ ਸਹਿਨ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਫੇਰ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਗਲਤ ਕਰਨੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਬਰ ਨਾਲ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਫੇਰ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ” (1ਪਤਰਸ 2:18-20)।

ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼

1. ਧਮਕੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿਓ। ਗਾਲ੍ਹ ਗਲੋਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰੋ।

“ਹੇ ਮਾਲਕੋ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਸਲੂਕ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਧਮਕਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਆਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਇਕੋ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰ ਹੈ” (ਅਫਸੀਆਂ 6:9)।

2. ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਠੀਕ ਠੀਕ ਵਯਵਹਾਰ ਕਰੋ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਜਾਂ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਅੰਨਯਾਏ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਠੌਰ ਅਤੇ ਅੰਨਯਾਏ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ।

“ਹੇ ਮਾਲਕੋ, ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨੀਆਂ ਅਤੇ ਠੀਕ ਠੀਕ ਸੁਬਾਓ ਕਰੋ, ਇਹ ਸੱਮਝਕੇ ਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਇਕ ਸਵਾਮੀ ਹੈ” (ਕੁਲੁਸੀਆਂ 4:1)।

“ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭਾੜੇ ਦੇ ਕਾਮੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੋਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ” (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 19:13)।

ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡਾ ਕਰਤਵਜ

1. ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ (1ਤਿਮੋਥੀਉਸ 2:1-4)।
2. ਇੱਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਭਤੋਂ ਵਯਵਹਾਰ ਕਰੋ।
“ਸਭ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰੋ, ਭਰਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖੀ, ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਡਰਾਂ, ਰਾਜਾ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੋ” (1ਪਤਰਸ 2:17)।
3. ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਿਸੇ ਵਲੋਂ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੋ; ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਭਲੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰੋ” (ਰੋਮ 12:17)
4. ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ, ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ (ਸ਼ਾਂਤੀ) ਰੱਖੀ (ਰੋਮ 12:18)।
5. ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਜੀਓ।
‘ਕਿ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਮਾਸੂਮ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਕੱਬੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋਵੋਗੇ’ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:15)।
6. ‘ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਉਵੇਂ ਦੀਆਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਇਹੋ ਨਚੋੜ ਹੈ’ (ਮੱਤੀ 7:12)
7. ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ।
‘ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿਉ ਜਿਸਦੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਣਦਾਰ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤ ਦਿਉ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਜ਼ਤ ਦੇ

ਦੇਣਦਾਰ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਲ ਦਿਉ ਜਿਸਦੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਣਦਾਰ ਹੋ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਉ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਣਦਾਰ
ਹੋ' (ਰੋਮ 13:7-8) ।

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ

1. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰੋ (ਰੋਮ 13:7) ।
2. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧੀਨ ਰਹੋ (ਰੋਮ 13:1, 1ਪਤਰਸ 2:13-16) ।
3. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ (1ਤਿਮੋਥੀਉਸ 2:2-4) ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ

1. ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਹੈ ?
2. ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਭਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸ ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ?
3. ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਯਇਨ ਵਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕਜਾਂ ਕਜਾਂ ਬੁਨਾਫਾ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ?
4. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਕਜਾਂ ਸਿਖਾਂਦੀ ਹੈ ?
5. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਜਗਤ (ਸ੍ਰਸ਼ਟਿ) ਦਾ ਕਿ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ?
6. ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਕਿ ਸਿਖਾਂਉਂਦੀ ਹੈ ?
7. ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੈ ?
8. ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤੀਸਮਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਕਿ ਸਿਖਾਂਉਂਦੀ ਹੈ ?
9. ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਹੈ, ਇਸ ਕਥਨ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕੁਝ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਵਯਾਖਜਾਂ ਕਰੋ !
10. ਸਵਰਗਦੂਤ ਕੌਣ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿ ਗੁਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਹਨ ?

11. ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਕੌਣ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿ ਦਰਦੀਆਂ ਹਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਸਮਾਂ ਕਿਸ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?
12. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿ ਸਿਖਾਇਆ?
13. ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸ੍ਰਸ਼ਟਿ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਰਨਹਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ?
14. ਮੁਕਤੀ ਕਿ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
15. ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਕਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋਰ ਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਕਿ ਸੰਬੰਧ ਹੈ?
16. ਬਪਤੀਸਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਬਾਈਬਲ ਕਿ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ?
17. ਅੰਤਮ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਬਾਈਬਲ ਕਿ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ?
18. ਸ਼ਵਰਗ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਬਾਈਬਲ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ?
19. ਦਸਆਗਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਕਿ ਮਨਾਫਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਗਿਆ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ!
20. ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਈ ਗਈ ਅਰਦਾਸ ਵਲੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿ ਸਿਖ ਸੱਕਦੇ ਹੈ?
21. ਅਰਦਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੀ ਆਤਮਕ ਉਨਨਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੁਨਾਫਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ?
22. ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਯਇਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
23. ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ?
24. ਭੈਂਟ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੈਂਟ, ਅਤੇ ਦਸਵਾਂਸ਼ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਕਿ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ?
25. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਅਚਾਰ ਵਿਚਾਰ

1. ਮਸੀਹ ਅਚਾਰ ਦੇ ਅਧਯਇਨ ਦੇ ਬਾਦ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਵਾਰਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋ?
2. ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਹਿਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸੋਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਪਰੰਨਤੁ ਬਾਇਬਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾ ਸੱਕਦੇ ਹੋ?
3. ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਭਾਗੀ ਹੋਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਿ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?
4. ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਧਯਇਨ ਸੀਮਾ ਹਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?

ਘੋਸ਼ਣਾ

ਮੈਂ.....ਨੇ ਇਸ ਪੁਸਤੱਕ ਦਾ ਧਯਾਨ ਨਾਲ ਅਧਯਇਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਇਆਂ ਬਾਇਬਲ ਦੀ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਜੀਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦਾ ਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ!

ਹਸਤਾਕਸ਼ਰ

ਨਾਮ----- ਤਾਰੀਖ-----